

آبله میمونی ویروس نادر و شبیه به آبله انسان است.

علائم و نشانه های آبله میمونی:

دوره ی نهفته آبله میمونی (فاصله از عفونت تا ظاهر شدن علائم) معمولاً از ۶ تا ۱۲ روز است اما می تواند بین ۵ تا ۲۱ روز هم باشد.

این عفونت را می توان به دو دوره تقسیم کرد:

- دوره تهاجم بیماری: (بین ۰ تا ۵ روز طول می کشد) که با تب، سردرد شدید، لنفادنوپاتی (تورم غدد لنفاوی)، کمردرد، میالژی (درد عضلانی) و ضعف شدید مشخص می شود.

لنفادنوپاتی یکی از ویژگی های متمایز آبله میمون در مقایسه با بیماری های دیگر است که ممکن است در ابتدا علائم مشابهی داشته باشند. (آبله مرغان، سرخک، آبله)

- جوش پوست: معمولاً یک تا ۳ روز بعد از ظهور تب شروع می شود. راش پوستی بیشتر بر روی صورت و اندام ها تمرکز دارد تا بدن.

این جوش ها بر روی صورت (۹۵ درصد) و کف دست ها و پاها (۷۵ درصد موارد) تاثیر می گذارند.

آن ها هم چنین غشای مخاطی دهان (در ۷۰ درصد موارد)، دستگاه تناسلی (۳۰ درصد موارد) و ملتحمه (۲۰ درصد موارد) و هم چنین قرنیه را تحت تاثیر قرار میدهند.

راش پوستی به ترتیب از لکه (ضایعاتی با پایه صاف) به جوش های نوک تیز (ضایعات کمی برجسته و سفت)، تا لکه (ضایعاتی پراز مایع شفاف)، تا اول چرکی (ضایعاتی پر از مایع زرد رنگ) و دلمه که خشک می شود و می افتد تغییر می کند.

تعداد این راش های پوستی ممکن است از چند مورد تا چند هزار تا باشد. در موارد شدید، این راش های پوستی تا زمانی که بخش وسیعی از پوست را در برگیرند، باهم ترکیب می شوند.

چه کسانی بیشتر در معرض آبله میمون هستند:

- افرادی که با ضایعات پوستی آلوده در تماس فیزیکی یا تماس جنسی هستند.

- افرادی که چهره به چهره با بیماران مبتلا در تماس هستند. (با فاصله کم تر از دو متر برای حداقل ۳ ساعت)

آبله میمونی

طراح و تنظیم: آموزش به بیمار بیمارستان لقمان حکیم

ویرایش: سمیرا رضایی مهر ۱۴۰۳

راههای انتقال آبله میمونی:

-رابطه جنسی محافظت نشده

-تماس نزدیک با بیمار مبتلا

-استفاده از وسایل شخصی بیمار

-لمس زخم بیمار

-گاز گرفته شدن و تماس نزدیک با حیوان

بیمار

پیشگیری:

محدود کردن مواجهه و تماس با دیگران در صورتی که خودتان علامت دار هستید.

پرهیز از تماس فیزیکی (مثل تماس جنسی) با کسی که آلوده به این ویروس است.

بهداشت مناسب دست و رعایت ملاحظات سرفه و عطسه با استفاده از ماسک و در غیر اینصورت عطسه و سرفه داخل بازوی خودتان

نظافت سطوح

(۴)

درمان آبله میمونی

مراقبت بالینی برای آبله میمونی باید به طور کامل به منظور تسکین علائم، مدیریت عوارض جانبی و پیشگیری از عوارض طولانی مدت بهینه شده باشند. برای حفظ تغذیه بیماران باید به آن ها مایعات و غذا به مقدار کافی داده شود. هم چنین عفونت های باکتریایی ثانویه نیز باید در صورت مشاهده درمان شوند.

در آخر باز هم تکرار می کنیم آبله میمونی یک بیماری ویروسی نادر است. این بیماری بین انسان و دام مشترک است به این معنی که از حیوانات به انسان سرایت می کند اما هم چنین می تواند از یک انسان به انسان دیگر هم سرایت کند اولین علائم

(۵)

این بیماری شامل تب، درد عضلانی تورم غدد لنفاوی است. با پیشرفت بیماری جوش های بزرگ و دردناکی در صورت و اندام های دیگر بدن ایجاد می شود.. این جوش ها به تاول های پر از مایع تبدیل می شوند و سپس خشک شده و می ریزند. جوش ها معمولا روی صورت شروع می شوند و سپس به سمت پایین بدن (معمولا سمت بازوها و پا ها)پیش می روند.

با این حال هر نقطه ای از پوست بدن ممکن است جوش بزند.

آبله میمونی عمدتاً در مناطق گرمسیری مرکز و غرب آفریقا رخ می دهد.

اگر اخیراً به این مناطق سفر کرده اید مهم است که برای آبله میمونی غربالگری شوید.

(۶)